پیام سه

گندم حیات، بذر نیکو،
نمک زمین، نور جهان، و صیادان انسان¬ها

خواندن متون مقدس: متی ۳: ۱۲؛ ۱۳: ۳۸؛ ۵: ۱۳-۱۶؛ ۴: ۱۶-۲۰

۱. ایمانداران با گندم حیات که در انبار خداوند جمع آوری خواهد شد، نمادپردازی شده‌اند – متی ۳: ۱۲-۱۱؛ ۱۳: ۲۴-۳۰، ۳۸-۴۲:

آ. ایمانداران به عنوان گندم، حیات الهی را در درونشان دارند؛ حیات، خود خداست که انسان از او مسرت می‌برد – مزامیر ۳۶: ۷-۹؛ یوحنا ۱: ۴؛ ۱۰: ۱۰؛ ۱۴: ۶؛ ۶: ۶۳.

ب. اگر می‌خواهیم حیات مسیح در ما بدون مانع باشد، باید شکستن صلیب، مرگ کشنده مسیح در روح شامل تمام را تجربه کنیم، تا موانع زیر در درون ما رسیدگی و برداشته شوند:

۱. مسیحی بودن به معنای مراقبت از مسیح زنده در ما و هیچ چیز دیگری جز مسیح را هدف خود قرار ندادن است؛ مانع این امر، ندانستن مسیر حیات و بر نگرفتن مسیح به عنوان حیات ماست – متی ۷: ۱۳-۱۴؛ فیلیپیان ۳: ۸-۱۴؛ کولسیان ۳: ۴؛ رومیان ۸: ۲۸-۲۹.

۲. مانع دوم، ریاکاری است؛ روحانیت یک فرد نه با ظاهر بیرونی بلکه با چگونگی مراقبت او از مسیح تعیین می‌شود – متی ۶: ۱-۶؛ ۱۵: ۷-۸؛ یوحنا ۵: ۴۴؛ ۱۲: ۴۲-۴۳؛ ر.ک. یوشع ۷: ۲۱.

۳. مانع سوم، طغیان است؛ ما شاید در انجام کارها بسیار فعال و متعصب باشیم، ولی هنوز با نادیده گرفتن مسیح زنده در درونمان، او را زندانی و از او نافرمانی کنیم – لاویان ۱۴: ۹، ۱۴-۱۸؛ ۱۱: ۲-۱، ۴۷-۴۶؛ رومیان ۱۶: ۱۷؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۳.

۴. مانع چهارم، قابلیت‌های طبیعی ماست؛ اگر این قابلیت‌های طبیعی در ما ناشکسته باقی بمانند، برای حیات مسیح یک مشکل خواهند شد – ۲: ۱۴-۱۵؛ ۳: ۱۲-۱۷؛ یهودا ۱۹-۲۱.

۲. ایمانداران با بذر نیکو، پسران پادشاهی که توسط خداوند کاشته شده‌اند تا در پادشاهی او رشد کنند، نمادپردازی شده‌اند – متی ۱۳: ۲۴، ۳۸:

آ. بذر، کلام خداست (آآ. ۴، ۱۹؛ لوقا ۸: ۱۱)، خود مسیح (۱ پطرس ۱: ۲۳)، که در ما کاشته شده تا ما را بذر نیکو، پسران رستاخیز (متی ۱۳: ۳۸؛ لوقا ۲۰: ۳۶-۳۸) سازد.

ب. کلام خدا به عنوان یک دانه گندم، خدا را به عنوان حیات در ما توزیع می کند تا ما را تغذیه کند؛ همچنین، کلام به عنوان آتش، ما و بسیاری از چیزهایی را که به آنها اعتماد داریم، می‌سوزاند، و کلام به عنوان چکش، خود ما، حیات طبیعی، جسم، شهوات و نظریات ما را در هم می‌شکند – ارمیا ۲۳: ۲۸-۲۹.

پ. به عنوان بذر نیکو، ما باید خداوند را تا زمین دنبال کنیم تا بمیریم و در رستاخیز میوهٔ بسیار به بار آوریم؛ مردن و تجربه صلیب، انکار و رد حیات روان، حیات طبیعی ما، و زیستن توسط حیات الهی است – یوحنا ۱۲: ۲۳-۲۶، ۳۱-۳۲.

ت. کاشتن بذر نیکو، شهادت [شهید شدن] است، زیرا «آنچه تو می‌کاری زنده نمی‌گردد جز آنکه بمیرد» (۱ قرنتیان ۱۵: ۳۶)؛ ما می‌توانیم از نظر جسمی، روانی، یا روحانی شهید شویم (۲ تیموتائوس ۴: ۶؛ متی ۱۶: ۲۵؛ ۱ قرنتیان ۱۶: ۱۲؛ ۲ قرنتیان ۲: ۱۲-۱۴).

ث. عشقِ عاطفهٔ مسیح ما را فرو می‌گیرد تا به سوی او زندگی کنیم و بمیریم و ما را برای او شهید می‌سازد – ۵: ۱۴-۱۵؛ رومیان ۸: ۳۵-۳۷؛ ۱۴: ۷-۹؛ مکاشفه ۲: ۱۰؛ ۱۲: ۱۱.

ج. مرگ عیسی در محیط ما با روح ساکن در درونمان همکاری می‌کند تا انسان طبیعی ما را بکشد و حیات الهی را آزاد کند – رومیان ۸: ۲، ۱۳؛ ۲ قرنتیان ۴: ۱۰-۱۳؛ ارمیا ۴۸: ۱۱.

چ. تمام خدمت ما به خداوند باید از خدا سرچشمه بگیرد، نه از خودمان، همانطور که اجازه می‌دهیم مرگ او در ما عمل کند تا حیات رستاخیز او از طریق ما در دیگران افاضه شود –

۲ قرنتیان ۴: ۱۲-۱۳؛ ۱: ۸-۹؛ ۴: ۵؛ ۱۰: ۱۳:

۱. داوود عاشق خدا بود، از خدا می‌ترسید، و با خدا همکاری می‌کرد تا بگذارد خدا کار کند؛ اگرچه او توانایی بنای معبد خدا را داشت، اما وقتی کلام خدا به او رسید، متوقف شد – ۲ سموئیل ۷: ۱۸، ۲۵، ۲۷؛ ر.ک. لوقا ۱: ۳۸.
۲. توقف داوود شهادتی دوگانه در عالم مستقر کرد: اول، تمام کارها در این عالم باید از جانب خدا باشد، نه از جانب انسان؛ دوم، تنها چیزی که اهمیت دارد کاری است که خدا برای انسان انجام می‌دهد، نه کاری که انسان برای خدا انجام می‌دهد.
۳. بنا کنندهٔ معبد و محل معبد هر دو از بخشیده شدن گناهان داوود، از کاری که خدا برای داوود انجام داد، پدید آمدند – ۲ سموئیل ۱۲: ۲۴-۲۵؛ ۲۴: ۱-۱۰، ۱۸-۲۵؛ ۱ تواریخ ۲۱: ۱۸؛ ۲ تواریخ ۳: ۱؛ مزمور ۵۱.
۴. خواهر ام. ای. باربر گفت: «هر که نتواند به خاطر خدا از کار کردن متوقف شود، نمی‌تواند به خاطر خدا کار کند.»

۳. ایمانداران، نمک زمین هستند، کسانی که میکروب‌های فساد و گندیدگی زمین را می‌کشند و از بین می‌برند – متی ۵: ۱۳؛ ر.ک. لاویان ۲: ۱۳:

آ. زن لوط به ستونی از نمک تبدیل شد و عملکرد نمک‌پاشی خود را از دست داد زیرا نگاهی با درنگ به عقب به سدوم انداخت، بدین نشان که او جهان شیطانی را که خدا قصد نابودی آن را داشت، دوست داشت و برایش ارزش قائل بود – پیدایش ۱۹: ۱۵، ۲۴-۲۶؛ لوقا ۱۷: ۳۲.
ب. برای شغل پیروی از خداوند، باید هر آنچه داریم و هر کاری که می‌توانیم با آن انجام دهیم را بدهیم؛ اگر نه، شکست خواهیم خورد، به نمک بی‌مزه تبدیل شده و از قلمرو پرجلال به حوزهٔ شرمساری پرتاب می‌شویم – ۱۴: ۳۱-۳۵؛ ر.ک. مکاشفه ۳: ۲۱؛ یوحنا ۱۶: ۳۳.
پ. ما نباید ناامید یا دلسرد شویم، بلکه باید تقویت شویم و قادر باشیم تا اقتصاد الهی را توسط خدای سه یکتای فرآیند و تکمیل شده به عنوان فیضِ تمام-کافی، زیست کنیم – ۱ قرنتیان ۱۵: ۱۰؛ ۲ قرنتیان ۱۲: ۹؛ ۲ تیموتائوس ۴: ۲۲؛ کولسیان ۴: ۶.

۴. ایمانداران، نور جهان هستند، کسانی که نور خود را در برابر مردم می‌تابانند تا تاریکی جهان را برطرف کنند – متی ۵: ۱۴-۱۶؛ افسسیان ۵: ۸:

آ. نور، حضور خداست؛ چون ما از خدا متولد شده‌ایم، اکنون در خداوندْ نور هستیم و باید به عنوان فرزندان نور گام برداریم – ۱ یوحنا ۱: ۵؛ افسسیان ۵: ۸-۹.
ب. راه نجات از وسواس و خودفریبی، زندگی در نور، باز بودن به درخشش خدا، و عدم تولید نور خودمان است – مزامیر ۳۶: ۸-۹؛ ۸۰: ۱۷-۱۹؛ ۱۳۹: ۲۳-۲۴؛ ۱ یوحنا ۱: ۵، ۷، ۹؛ اشعیا ۲: ۵؛ ۵۰: ۱۰-۱۱:
۱. علامت فردی که وسواس دارد این است که آنچه فکر می‌کند و انجام می‌دهد کاملاً اشتباه است، اما او فکر می‌کند و باور دارد که کاملاً درست است – متی ۶: ۲۲-۲۳؛ اشعیا ۵: ۲۰.
۲. گناه کردن، موضوع آلودگی است؛ گناه کردن، اما باور به اینکه گناه نکرده‌ایم و توجیه آن، موضوع تاریکی است – ۱ یوحنا ۱: ۸، ۱۰.
۳. دلایل وسواس و خودفریبی، عشق به تاریکی به جای نور (یوحنا ۳: ۱۹-۲۰)، غرور (عوبادیا ۳)، عدم دریافت عشق حقیقت (۲ تسالونیکیان ۲: ۱۰-۱۱؛ امثال ۲۳: ۲۳)، و عدم جستجوی جلالی که از خود خداست است (یوحنا ۵: ۴۴).
پ. حیات از درخشش نور می‌آید، نور در کلام خداست، و نور، حس درونی حیات است – ۲ قرنتیان ۴: ۶؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۰۵، ۱۳۰؛ اشعیا ۶۶: ۲؛ یوحنا ۸: ۱۲؛ رومیان ۸: ۶، ۱۴.
ت. «چراغ بدن چشم است، پس مادامی که چشم تو بسیط است تمامی جسدت نیز روشن است و لیکن اگر فاسد باشد، جسد تو نیز تاریک بود. پس باحذر باش مبادا نوری که در تو است، ظلمت

باشد. بنابراین هرگاه تمامی جسم تو روشن باشد وذره¬ای ظلمت نداشته باشد همه¬ اش روشن خواهد بود، مثل وقتی که چراغ به تابش خود، تورا روشنایی می دهد» – لوقا ۱۱: ۳۴-۳۶.

۵. ایمانداران، صیادان انسان هستند – متی ۴: ۱۶-۲۰:

آ. صیاد انسان‌ها بودن، آوردن انسان‌ها بیرون از جهان، که توسط دریا با آب‌های مرده‌اش نشان داده می‌شود، به پادشاهی آسمان‌ها است – لوقا ۵: ۱۰.

ب. راه بیرون آوردن دیگران از جهان و به پادشاهی آسمان‌ها، بشارت انجیل پادشاهی، انجیل نجات کامل خدا، به کل ساکنان زمین است – متی ۲۴: ۱۴؛ لوقا ۴: ۱۸-۱۹؛ افسسیان ۳: ۸-۹.

© 2026 Living Stream Ministry